

מדונה: אם היא אומרת

לפני ארבע שנים היה השם מדונה אלמוני, יהא לא אמר כלום לאיש. היא הייתה דוגמנית יעירות לא מצליחה במיוחד, אחת מני רבות שמחפשות אחר התהילה. אכזר שלא כמו אצל רבות, התהילה הגיעה — ובגדול. בתוך ארבע שנים מכרה מדונה 15 מיליון תקליטים, הוציאה 10 תקליטונים ועתה היא מככבת בסרט חדש: מי הנערה הזו? עם הסרט יצא גם תקליט של שיר הסרט, וגם בו יש למדונה חלק. מדונה על התקליט: „אני רוצה שהמוסיקה בסרט תעמוד בפני עצמה, כמוסיקה טובה ולא תשמש רק כמוסיקת רקע. השירים הם לא בהכרח על הסרט, ויש בהם רוח כובשת“. ריבירי מדונה. ואם מדונה אומרת, מנאחננו שנתוכוח איתה?

מיק הקנל: תיסרוקת מהפלמיד

הבחורצ'יק שבתמונה הוא מיק הקנל, סולן להקת סימפלי רד („פשוט אדום“ שהוציאה באחרונה תקליט מצויין בשם גבר ואשה. אבל לא על התקליט נדבר כ עס על מיק, בעצם לא עליו אלא על התיסרוקת שלו: שיער קצר קוצר מאחור ובלורית ארוכה שנופלת על המצח מלפנים. כל הסיפור הזה הוא בצבע אדום ובעברית פשוטה: ג'ינג'י. התיסרוקת הזו, מסתבר, מצאה חן בעיני נערות ישראל, וברחובות תל-אביב אפשר לראות בנות רבות בעלות ראשים אדומים כאלה. מי שחשקה נפשו בתיסרוקת הזו, והוא לא בטוח שהספר שלו בקיא במוסיקה עכשווית ומכיר את סימפלי רד, שיקח את התמונה הזו ויביא אותה לתיספורה.

אחת מהנערות שהסתפרה כך קוראת לתיספורת הזו „תיספורת פלמ'חניק“ גם, להם היו בלוריות כאלה, היא מסבירה. אלא שהם לא צבעו את השיער באדום

מה קרה בפתח-תיקווה?

אני לא מבין את אותם האומרים שלקראו יותר מעיתון יומי אחר זה משעמם. נכון שמפאת גודלה המיוערי של ארצנו כותבים שלושת הצהרונים את אותן הידיעות, אבל זה עדיין לא אומר שהם זהים.

הנה, בחדשות מתאריך 13.8.87 מו" פיעה תחת הכותרת: „שני נערים נד" קרו בידי נער. הידיעה: „שני צעירים בני 17, שטיילו אתמול בלילה עם חב" ריהם בפתח-תיקווה, נדקרו במרכז העיר ברחוב חיים עוזר...“ הידיעה מס" פרת על-יכר שארבעה נערים הלכו בר" חוב, ופיתאום נתקל אחד מהם בכתף של נער אחר. הוא התחיל לקלל, שלף סכין ודקר את שני הנערים.

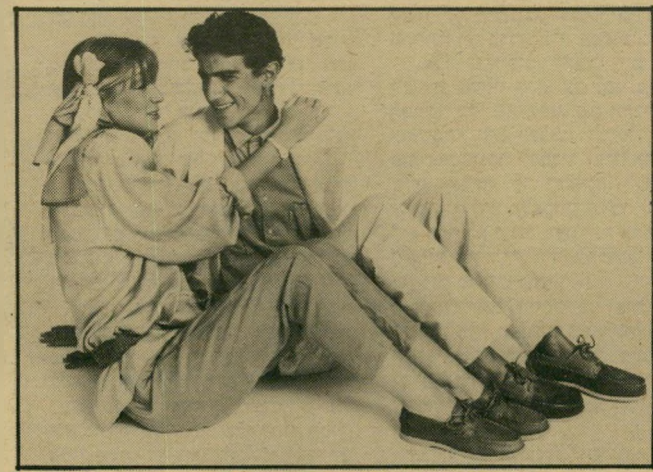
בידיעות של אותו היום יש כותרת אחרת: „שני נערים בני 17 נדקרו בתיגרת-סכנים“ זה כבר נשמע מעני" יין יותר. בגוף הידיעה מסופר כי „אר" בעה חברים יצאו לפתח-תיקווה, ול" פתע התחילו לריב זה עם זה (שניים נגד שניים). התיגרה פרצה ברחוב אחר" העם, והנערים אושפזו בבית-החולים השרון.

עכשיו התמונה קצת שונה. אליאב רחזשות הם היו ארבעה, שרבו עם שני יים ברחוב חיים עוזר, ואילו ידיעות טוען שהם היו שניים, והמריבה היתה ככלל במקום אחר, רחוב אחדי-העם. שניים רבים, מעריב ישפוט. אז דווקא למעריב השמרני והמאופק יש הכותרת הסנסציונית ביותר: „שני בני 17 נפצעו בקרב-סכנים בפתח-תיקווה“ מכשר מעריב. הפעם זה כבר קרב, לא איזה נער שהוציא סכין. מעריב טוען שהקרב היה ברחוב חיים עוזר (כמו חדשות). אבל בעניין המיספרי הוא נר" טה לטובת ידיעות, שניים נגד שניים אומר מעריב.

יחד עם זאת הוא מכניס גורם חדש לתמונה. נערים אושפזו בבית-חולים בילינסון" טוען מעריב. שני נערים, ארבע נערים, חיים עוזר, אחדי-העם, נער דקר, קרב תיגרה, בילינסון, השרון. עיר אלימה, פתח- תיקווה, שלושת קרבות-סכנים בלילה אחר.

לא אוהבים לשחות

בפארק-המים בגבעתי-השלושה יש שתי בריכות. אחת בבניה, האחרת כבר פועלת: יש בה מים כחולים וצלולים, ואנשים רבים משתכשים בה כהנאה. גם בז שבכניה התכונה רבה. רעש מכונות, טרקטורים ופועלים רבים. כזו מבלים ובזו עוברים. בזו לבושים כביגדיים מינימאליים, ובזו לבושים כבגדים ארוכים. בזו מנסים לתפוס צבע, ובזו הפועלים צרובים מהשמש בעל כורחם. בזו יהודים ובזו ערבים. דריקיום בכריכה.

אסף פולוסקי ונעמי ספלמן 18 ו-16 רחצי

עצם העניין שי כרם

עצם העניין. מדור חדש. נועד לצעירים בגיל (ומותר לצעירים ברוחם). אם יש לך מה לתרום להציע, להגיד, להלל, לשבח ולשאול — כתוב ל-עצם העניין, העולם הזה, ת"ד 136, תל-אביב. בכל שבוע יוגרל תקליט חדש לגמרי בין המשתתפים מיוזמתם במדור.

שיעורים ועונשים

זהו. החופש הגדול אוטוטיטו מס" תיים. נותרו ימים מעטים, שבהם תוכלו לשכב על החול החם, לעצום עיניים ולהתמכר לשמש המלטפת. אחר-כך, כמה שזה נשמע מרגיז ונורא ועצוב, תתחיל שנת-הלימודים.

כדי לנסות ולהמתיק את הגלולה המרה, הנה כמה קטעים מהתקנון של משרד-החינוך. רגע, לא להיבהל, מדובר הפעם בזכויות שלכם, שרובן כלל לא ידועות לכם. מהתקנות הללו הן חובה כלפי המורים, החייבים לנהוג לפיהם. אז ככה: תקנה מיספר 4.001 אומרת שהמיספר המקסימלי של שיעורים שניתנים ביום אחד הוא שיבעה. אם יש לכם מערכת שמונה שעות ביום, אתם יכולים לקחת את התיק, לנפנף למורה לשלום וללכת הביתה. החוק לצידכם. התקנון אומר גם שכל השיעורים יינתנו בהמשך אחד. זאת אומרת: אסור שתהיה שעה חופשית בין שיעור

לשיעור, כדי שלא ייווצר מצב שתהיו בבית-הספר שמונה שעות. תקנה מיספר 4.104 אומרת: „במיק" צוע הגלמד שלוש שעות בשבוע. אין לצרף יותר משיעור אחד ביום. במיק" צוע הגלמד יותר מפעם אחת, אסור לצרף יותר משני שיעורים ביום“.

גם לגבי העונשים יש תקנון מפורט. תתפלאו בוודאי לשמוע ש-„אין להר" חיק מהכיתה יותר משלושה תלמידים בשיעור.“ (תקנה מיספר 2.914). שלר" שה תלמידים הועפו מהכיתה? אתם יכולים להיות רגועים. אסור להעיק עוד.

לגבי הסילוק מהכיתה יש תקנה נוספת: „הרחקת תלמידים מהכיתה הוא עונש שיש להשתמש בו רק לאחר שנגקטו כל האמצעים החינוכיים, ולא הושגו התוצאות הרצויות.“ ותקנה מיספר 2.914 אומרת: „הרחקה ליום שלם חייבת להיות בא" שור מנהל המוסד“.

לגבי מיבחנים אומרת תקנה מיספר 2.3115: „לא תיערך בשום כיתה יותר מכחינה אחת ביום, ולא יותר משלוש בשבוע“.

עוד אומרות התקנות שמורה חייב להחזיר מיבחנים בזמן מקסימלי של שבוע ימים. אין לעכב את הבחינות זמן רב יותר. כשמחזירים את הבחינה חייבים לסמן על גוף המיבחן את ה" שגיאות בצבע שונה מזו שבו נכתבה הבחינה. ואם כל התקנות הללו לא מנחמות אתכם, תתחילו לספור את הזמן שנותר לחופשת סוכות. עוד 45 יום מהיום. שתהיה לכם יופי של שנה!

נערת השבוע

איילת זימן מתגיית השבוע לשו" רות צה"ל. זו גם הסיבה למבט העצוב שבעיניה. „אני קצת חוששת“, היא אר" מרת, „אני עומדת לפני עתיד חדש ולא ידוע. כן, אני כבר יודעת מה אהיה ב" צבא. משקית-ח"ש. אני רק לא יודעת

איילת זימן מתגיית

איפה ישבצו אותי. מקווה שבמקום מעניין.“ איילת מדברת: העיניים נשארות עצובות. אנחנו מצדינו מנסים לגרום לה לחייך, אך ללא הצלחה. מה שלא אמרנו, אך שלא דיברנו, העיניים עצובות. ואז, כשהיא אמרה „אין לי חבר כרגע“, הצענו לה שאולי דרך העיתון היא תמצא. ופה היא פרצה בצחוק מתגלגל. למה? היא לא הסכימה לספר.

עכשיו הכדור אצלכם. כיתבו למערכת, אנחנו נעביר לה את המיכתבים. אולי זה מה שישאיר לה את החיוך על הפנים.

עכשיו גם בקיבוץ

יש בארץ איזה נער או נערה שלא עוסקים בדוגמנות? הנה, אפילו לקי" בוצניקים הגיעה האופנה הזו של צעי" רים מרגמים. אסף פולוסקי (18) ונעמי ספלמן (16) מקיבוץ גונן עוסקים בין שאר העבודות שלהם בקיבוץ בריגמון נעלי מאגן, נעליים שהקיבוץ שלהם מייצר.

עכשיו חסר רק שבמאה-שערים יפתחו קורס לדוגמנות. לפי הדוגמנים הצעירים, לא רחוק היום שזה יקרה.